

Prodaje se:
u Beogradu i krajevima zapadnim od crkve i kraljevske četa po cijeni od
u Hrvatskoj-Slavoniji, Bosni, Hercegovini i Dalmaciji po cijeni od 5 h
Iznos ovog podružja 15 h
===== Oznaci po cijeni. =====

Pretpлата:
za 1 mjesec u Beogradu i krajevima zapadnim od crkve i kraljevske četa K 100
u Hrvatskoj-Slavoniji, Bosni, Hercegovini i Dalmaciji K 200
Iznos ovog podružja K 300

Redakcija: BEOGRAD, Vuk Karadžića ul. 14. Telefon broj 67. — Uprava, primanje oglasa i pretpлата: Kneza Miloša ul. broj 38. Telefon broj 28.

RATNI IZVJEŠTAJI.

Izveštaj austro-ugarskog glavnog stožera.

Kb. Beč, 21. novembra.

Istočno bojište:

Front general-pukovnika nadvojvode Karla:

Savezne čete, koje se bore uz obe strane Šila, potisile su neprijatelja još dalje — pa se približavaju Crajovi. Istočno od rijeke Alta utvrdili smo se na visinama južno od Scauena. Sjeverno od Campolunga nastavio je neprijatelj svojim napadima; ali su njegovi napori bili uzaludni. Kod vojske generala pl. Kövessa preduzeli su njemački lovci uspješna krstarenja.

Front maršala princa Leopolda bavarskog:

Neznatna samo borbena djelatnost.

Talijansko bojište:

Odbijen je protunapad kojega je neprijatelj preduzeo u dubokim postrojenjima protiv naših položaja južno od Bigllje, kojega su naše čete nedavno oduzele neprijatelju.

Jugo-Istočno bojište:

Kod car. i kralj. četa nema ništa novoga.

Zamjenik glavnog generalnog stožera pl. Höfer, podmaršal.

Izveštaj njemačkog vojnog vodstva.

Kb. Berlin, 21. novembra.

Zapadno bojište:

Front prijestolonasljednika Ruprechta bavarskog:

Naše je topništvo sa uspjehom djelovalo na neprijateljske baterije i položaje. Neprijatelj je podržavao jaku topničku vatru na naše položaje uz obe strane Ancre i u St. Pierre-Waast šumi.

Front njemačkog prijestolonasljednika:

U Champagni i u području Maase oživjela je u posljednjim danima topnička djelatnost.

Istočno bojište:

Front maršala princa Leopolda bavarskog.

Ništa novog.

Front general-pukovnika nadvojvode Karla:

U odsjeku Ludowe (šumskim Karpatima) izveli su njemački lovci prema osnovi uspješna krstarenja. Do-

vedeno je 40 zarobljenika. Pokušaj Rusa, da napadom u susjednom odsjeku pritegnu svojim u pomoć, nije uspio. U krajno istočnim oblastima Erdelja slaba borbena djelatnost. Njemačke i austro-ugarske čete odbile su i u noćni sveneprijateljske napade. Na Altu oduzeli su Rumunjima važni položaji i mjesta nakon vrlo krvavih borbi. Naša pješadija stoji pred Crajovom, dosadanjem sjedištu zapovjedništva prve rumunjske vojske.

Balkansko bojište:

Front maršala pl. Mackensena:

Izuzet topničku borbu nije bilo nikakvih osobitih događaja. Neprijatelj je bombardovao Constancu i Černa Vodu. Naše su letilice izbacile bombe na prometna postrojenja Bukarešta.

Mačedonsko bojište:

Između prespanskog jezera i Crne Reke približuje se neprijatelj novim njemačko-bugarskim položajima. Nijesu uspjeli jaki srpski napadi na frontu Mogljenice. U poplavljenoj dolini Strume traju bojevi između izvidničkih odjeljenja.

Prvi zapovjednik glavnog stana pl. Ludendorff.

Arhangelsk.

Arhangelsk je jedino rusko pristanište na Sjevernom ledenom moru. To vam je vrijedan trgovački grad, još iz davnih vremena vrlo dobro poznat u najboljem svjetlu. Njegovi stanovnici, doseljenici iz srednje Rusije umjeli su sebi sačuvati kao neku pomorsku slobodu, u njihovim je žilama valjala nešto i vikinske krvi, jednom riječju, oni su usred autokratske Rusije kao neko slobodnije pleme, neka vrsta ruskih Hanzeata. Tamošnje stanovništvo važi kao inteligentno, pa je pod ranijim vladarima, kao što je Petar Veliki i Katarina II., dobilo mnoge povlastice. S toga nije čudo, što se u onim krajevima obrazovala kao neka politička opozicija, neka intelektualna slobodna misao. U nacionalnoj jako izmiješanoj Rusiji ne može se prema svima plemenima postupati istim reakcionarnim sredstvima.

I grad i pristanište dugo su vremena bili zapušteni, pošto je Rusija do ovog rata obraćala veću pažnju na toplija pristaništa na Tihom Oceanu, a docnije i u Perzijskom zalivu, Indijskom moru. No u toku ovoga rata, kada je Rusija od središnjih vlasti odvo-

jena od Baltičkog mora, kada ju japanski saveznici sve većma potiskuju sa blagih istočno-azijskih obala, kada ona najzad u Crnom moru nije u stanju, da nadvlada njemačko-tursku flotu, Rusija se opet sjetila svoga dobrog pristaništa na Bijelom moru, tome velikom zalivu Sjevernog ledenog mora u rusku zemlju. To je jedino pristanište, preko kojega je pod povoljnim uslovima mogućan saobraćaj sa Engleskom i sa zapadom. Rusi doduše nijesu bogzna kako zadovoljni ovim pristaništem, pošto je ono upotrebljivo samo u vrijeme kada nema leda, a svojom udaljenošću od Evrope i svojim slabim vezama sa pozadinom znatno otežava i produžava saobraćaj. Rusi bi znali, kako bi se tome zlu stalo na put. Mnogi su pripovijedali, da se u mjesto dugačkog puta za Perzijski zaliv podje putem kroz norveške granične oblasti, do pristaništa Varvika kod Lofotskih ostrva. No na izvršenju te namjere ometa Rusiju Njemačka i njena saveznica Engleska. Ova posljednja za to, što bi i ona rado došla do tih pristaništa. Ovom su engleskom željom u glavnom i inspirisani i posljednji engleski koraci, koji se pokazuju toliko zabrinuti za „norvešku neutralnost“.

Sad se u Arhangelsku nešto dogodilo, što se u nekom pogledu prikazuje kao upravo epohalno: jedna strahovita eksplozivna katastrofa, na kojoj bi Rusima zavidjeli svi patrijotski Amerikanci, koji čak u pogledu katastrofa i nesreća žele, da Amerika po veličini i obimu tih događaja bude na prvom mjestu. Čak i žrtve, koje i zvanični izvještaj priznaje, vanredno su velike. Bilo je 20 mrtvih i preko 600 ranjenih. Među ovima bilo je engleskih i ruskih pomorskih časnika. Čitava jedna mala flota natovarena municijom odletila je u vazduh, pristanišna postrojenja strašno su oštećena, šteta je toliko neizmjerena, da je sam ruski ministar vojni o tom događaju govorio, kao o jednom ozbiljnom ruskom porazu. Nema nikakve sumnje, da je ova katastrofa brizljivo pripremano djelo jedne grupe buntovnika, demonstracija protiv vladajućeg režima, možda i protiv beskrainog, a neuspješnog rata. Treba se samo sjetiti, šta se sve događja u unutrašnjosti Rusije, a o čemu sputavana štampa ne smije ni da znece. Prije nekih deset dana bilo je javljeno za velike štrajkove na mурmanskobalij pod kojima je mnogo patio trgovački saobraćaj. Nekoliko dana docnije govorili su u dumi poslanici Šubljini i Makljkakov o nekim događajima, koji se

spremaju, u tonu, kako se odavno nije čuo u dumi. Duh Rusije promijenio se, rekla su ova dva poslanika, Rusija polako ali pouzdano ide u susret preobratu uporedjenog, sa kojim ovaj rat izgleda mali događaj. Pošto Makljkakov nije ništa drugo rekao, to je on, kada mu je za te riječi potraženo račun, vješto izvrdao govoreći, da je mislio na čisto umni preobraćaj. Ali to tumačenje pobija burno odobravanje, na koje je njegov govor naišao na galerijama. Zbilja sada smo doživjeli već i jedan simptom od tih preobrata, za koje je Makljkakov rekao, da su strašnije od rata. To je revolucija, koja ne šteti vlastitu otadžbinu, opredjeljujuće za katastrofalnu politiku, kakvu se ne može zamisliti terorističije.

Tu katastrofalnu politiku danas odobrava većina ruske inteligencije; Arhangelsk je možda nov putokaz u unutaršnjem razviku Rusije.

Militarizam u demokratskim republikama.

ORUZANJE AMERIKE.

Namjere o povećanju vojske.

(Naročiti brzojav »Beogradskih Novina«)

Amsterdam, 20. novembra.

U pitanju povećanja vojske, o kome se sad u Sjedinjenim Državama mnogo govori, tiče se u glavnome zakonskih prijedloga, koje su podnijeli Hay i Chamberlain, a koji se u ciljevima jako razlikuju. Nacrt Haya ne zadovoljava mnogo pristalice polupne reforme vojske, jer oni su mišljenja, da je samo u pola uradjeno sa 10 novih pješadijskih pukova i udvostručavanjem poljskog topništva od 6 na 12 puka. Chamberlain međutim hoće 65 pješadijskih pukova mjesto dosadnjih 31, 21 poljskih topničkih pukova mjesto 6 i 25 konjičkih pukova mjesto 15. Isto tako bi imale znatno da se povećaju i formacije tehničkih odjeljenja i obalskog topništva.

Osim toga prijedlozi Chamberlaina vode računa i o tehničkom napredku. U prvom redu dolazi upotreba automobila za prenos teškog topništva. Imale bi se 2 baterije 5. (teškog) topničkog puka snabdjeti sa automobilima za topeve i municijona kola tako isto i teretnim kolima kao zamjena municijonih kola za drugi poziv. Međutim bi 1. (laki) topnički puk dobio jedno odjeljenje sa raznovrsnim orudjem. Topovi od 7,92 kalibra imali bi konjsku zapregu, a one od 12 cm. kalibra vukli bi automobili. Dalje bi se kod lakih baterija imali činiti pokusi sa što je moguće lakšim automobilima — svakako ispod 5000 kg. — da bi se zamijenio jedan dio municijonih kola i kola pozadine. Možda bi bilo još moguće, da se zaprega borbenih baterija poštedi time, što bi se topovi dobrim drumovima prevlačili automobilima, dokle to dozvoljava udaljenost od neprijatelja.

Prirodno je, da bi se i Chamberlainovim zakonom vojska znatno povećala. Jer dokle današnje stanje broji 87.340 ljudi, a najveći broj iznosi 120.000 ljudi, u buduće bi mirnodobna vojska brojala 178 do 248.000 ljudi.

Divizija bi bila najveća jedinica. Iz svih snaga, koje stoje na raspoloženju obrazovalo bi se 7 pješadijskih i 2 konjičke divizije. Za pješadijsku diviziju predviđena je mirnodobna jačina od 17.000 i ratna jačina od 24.000 ljudi, za konjičku diviziju stavljaju se odgovarajući brojevi na 14.000 odnosno 20.000 ljudi. Smještanje jedinica smišlja se tako, da se četiri pješadijske i obje konjičke divizije rasporede u oblastima Sjedinjenih Država, dokle bi od druge tri pješadijske divizije po jedna bila smještena u Panami, na Havajskim ostrvima i na Filipinama.

Švajcarska vojska.

Poslije rata biće ih dosta, koji će plerirati za ukidanje stajaće i uvodjenje narodne vojske (milicije), ukazujući na Švajcarsku i na uspjeh, koje je ovdje ondje imao pučki ustanak. Ali oni ne će biti u pravu. Švajcarska je istina od prvih dana avgusta 1914. mobilna i imala je težak zadatak, da za svo to vrijeme čuva svoje granice, ali do rata nije došlo. Dalje je Švajcarska imala pred očima samo brdski obrambeni rat, a za ovaj je moguće, da bi bio dovoljan kadar časnika sa narodnom vojskom. Što se ove tiče, ne treba zaboraviti da su stožer vojske uvijek oni, koji su u početku rata pripadali stajaćoj vojsci, ili koji su neposredno prije rata došli u priču. Ovi su, hvale budi njihovoj izvježbanosti, doprinieli, da je slabija vojska Austro-Ugarske u početku rata mogla, da odoli brojno nadmoćnijoj ruskoj vojsci. Švajcarska je vojska u ovom ratu sve više i više dobila karakter stajaće vojske. Neprekidno čuvanje granica, koje je u početku vršila cjelokupna vojska, docnije samo njezina veća polovina, a danas možda vrši samo njezina dobra trećina, već je po sebi bilo sposobno, da povećava izvježbanost vojske u svakom pogledu.

Glavni načelnik glavnog stožera švajcarske vojske u mirno doba bio je pukovnik i zborni zapovjednik Theodor pl. Sprecher-Bernegg. Njegov put kao da je bio dosta trnovit, kad se uzme u obzir, da je potpadao vojnom departmanu, sastavljenom iz lica građanskog reda sa takozvanim savezničkim savjetom na čelu. Kad je došao rat, saveznički savjet htjede da bira generala. Pukovnik Sprecher želio je, da ostane načelnik glavnog stožera, i tako je saveznički savjet izabrao pukovnika Ulricha Willea, koji je od tada ostao general. Wille je cjelishodno preustrojio topništvo i konjicu i postigao je mnogo u tom pogledu. Konjica do duše nije jaka, ali je vanredno naoružana za izvidničku službu i nije određena, da se bori u masama. Topništvo je i za vrijeme rata dopunjavao, a pješadija je za brdsko ratovanje izvanredna. Časnici aktivni kao i oni od

Podlistak.

Proslava VII. stoljetnice dominikanskog Reda.

U Dubrovniku 27.—28.—29. oktobra — 1216.—1916.

Ove godine 22. decembra navršuje se sedam vijekova, od kada je papa Honorije III. potvrdio red sv. Dominika. Od toga doba, ovaj je red prošao kroz mnoge peripetije, a mnogo je uradio za svoje jednovjernike, na vjerskom, znanstvenom, umjetničkom i socijalnom polju. Dominikanski je red od vijekova jedan od glavnijih stubova katoličke Crkve i ona je svagda dostojno uvažavala njegovo djelovanje. Zagrebačke »Novine« dobijaju o proslavi jubileja ovakav dopis od jednog dominikanca:

Već u prvim decenijama svoga opstanka došli su Dominikanci u jugoslavenske krajeve i tu razvili blagotvorni svoj rad. Poznato je njihovo djelovanje po Dalmaciji i Bosni, prije nego su došli Franjevci, a samostani u Bihaću, Bosiljevu, Crikvenici, Čazmi, Dubici, Jaski, Požegi, Senju, Viruđici (Fereciensis) i Zagrebu sjajno nam jamče, da su proširili svoj apostolski rad i na Hrvatsku. A kome nije poznat dominikanac bl. Augustin Kažotić, zagrebački biskup i koju su važnu ulogu

igrali na dvoru Matije Korvina, dubrovački Dominikanci? Tijekom vijekova nestalo je Dominikanaca iz tih predjela, nu ostala je živa uspomena na t. zv. bijele fratre, a vrijedni dominikanski misijonari iz Dalmacije neprestano je podržavaju budnom.

Zanimljivo je dakle, da se što sazna o lijepim svečanostima, što su se koncem oktobra obavile po dominikanskim crkvama u Dalmaciji prigodom VII. stoljetnice reda. Ja ću iznijeti njihov opis u Dubrovniku, gdje je naš glavni samostan i imamo najsjajniju prošlost.

Opći sabor reda, sabran u Venlo (Holandija) god. 1913. preporučio, da sve provincije što svečanije proslave ovu rijetku obljetnicu i to ne samo crkvenim svečanostima, već i kakvim naučnim djelom trajne vrijednosti. Poznato mi je, da su neke provincije pripremale sjajne spomenike, a i naša je mišlila priložiti svoj kamačak, ali je strašni i sudbonosni rat omeo svaki pothvat. Naš je m. p. otac provincijal. Markolin Knezo izdao 15. jula t. g. krasnu i zanosnu poslanicu, u kojoj pozivlje braću na proslavu i određuje, da se obavi na 27., 28. i 29. mjeseca oktobra, kad se po dominikanskim crkvama vrši pobožnost Gospe od Rozarija (sv. Krunice). Kad je presvijetli i prepoštovan dječezanski biskup dr. Josip Marčević čuo za obljetnicu, najpripravnije se sam ponudio i izrazio želju, da bi cijelo svećenstvo jednodušno sudjelovalo pri

ovoj rijetkoj i velikoj svečanosti. Doista zadužio je Dominikance i mi mu ostajemo harni, isto kao i prečasnomu Kapitolu, svjetovnom i redovnom svećenstvu, a osobito braći Franjevcima. Provincijal franjevačke provincije sv. Jerolima, m. p. otac Bonifacius, uputio je na sebi podložne redovnike lijepe pastirsko pismo, u kojem tumači slavlje, ističe kako su ta dva reda bratski dijelila sudbinu i određuje, da sudjeluju u proslavi, a gdje nema dominikanskoga samostana, neka ju sami zajedno sa trećim redom obave.

Na 27. oktobra dominikanska je crkva osvanula u najljepšem ukrasu, vrata su izvana bila okićena lovor-vijencima, nad glavnim je ulazom stajao grb reda, a pod njim lijepi epigram, vješto u bojama izradjen. Na vratima stajale prigodne pjesme presvijetlog oca Jordana Zanolovića, hvarskog biskupa, pjesma našeg Dubrovnika i zanosni epigram Gospi od O. A. Rabadana.

Prvog je dana pjevao svečanu misu naš m. p. otac provincijal, a na kuru su izveli koralnu misu naši klerici. Poslije podne pjevala se večernja, izmollila krunica i ispjevale litanije Remondija (troglasno), responsorij »O spem miram« nepoznatoga auktora (četveroglasno) i »Tantum ergo« Oetlingera (četveroglasno). Naše su klerike pomagali neki gradski diletantri. Drugog je dana pjevao misu m. p. otac Hermenedil Usković, gvardijan fra-

njevačkog samostana, dvoren od redovnika svoga reda. Na kuru su izveli naši klerici misu G. Pagella (dvoglasno). Poslije podne služba božja isto kao jučer, a litanije od Casimirji (troglasno), »O spem miram« nepoznatoga auktora, »Tantum ergo« od Förstera (četveroglasno). Svečanost je dostigla vrhunac trećega dana (medjelja). Službu je božju obavio sam presvijetli dječezanski biskup. Malo prije 10 sati sabralo se pred njegovom palačom svećenstvo i dopratilo ga pod kaptolskim križem do dominikanske crkve. Najprvi su stupali Dominikanci i Franjevci, i to u svakom redu po jedan Dominikanac i Franjevac, da tako dadu vidljiv znak bratske ljubavi. Zatim je slijedilo dječezansko sjemenište, svjetovno svećenstvo, kaptol, a na koncu presvijetli. Po crkve se pjevao »Benedictus«, a u dugoj dominikanskoj crkvi kler je učinio dvored, kroz koji je prošao biskup. Klerici i gradski diletantri izveli su misu Exultet F. Witt-a. Poslije podne bila je pontifikalna večernja a iza nje slijedio je za mnoge dirljiv prizor: Presvijetli sa svojom službom ostao je na tronu a Dominikanci, stupajući pobožno i sabrano dva i dva, došli su pred oltar nebeske Kraljice i ispjevali »Salve Regina«, a zatim svom patrijarhu Dominiku antifonu »O lunem Ecclesiae«. Iza toga izmollila se sv. krunica, pjevalo »Te Deum« od Foschinija (troglasno), »O spem miram« nepoznatoga auktora i

»Tantum ergo« od O. K. Kolbe-a. Narod je u velikom broju sudjelovao svečanostima, a osobito trećeg dana tako da je prostrana dominikanska crkva bila pretijesna. Na pontifikal bile su pozvane sve redovničke porodice muške i ženske.

Duša svečanosti bilj su svećani govori, držani iza sv. rozarija (krunice). Ja ću u kratko — koliko me pamćenje posluži — iznijeti sadržaj istih, e da se bar u ovoj prigodi saznade i u Banovini o dominikanskom redu. Prvog je dana imao propovijedati o nauku u dominikanskom redu starješina ovdješnjih Isusova m. p. otac Ivo Dvornik, ali je nenadano obolio, pa je njegov govor pročitao o. Rosan D. I. U uvodu prikazuje, što su redovi, kako su se razvili na temelju evanđeoskih savjeta i njihovo uspješno djelovanje na svim poljima ljudske djelatnosti. Jedan od najznačajnijih jest red sv. Dominika, koji je uzeo za zadaću propovijedanje riječi Božje, a za to mu je potrebno nank. Ističe zatim kako je sam sv. utemeljitelj bio vrijedan teolog, a tada nabraja kanonista sv. Rajmunda iz Pennaforta, Alberta Velikog, Tomu Akvinca, doktora sv. crkve i andjeoskog naučitelja, te bezbroj drugih. Prelazi na djelovanje dominikanaca na crkvenim saborima u Lyonu, Firenci, a osobito u Tridentu, nabraja vrijedne teologe i najbolje tumače sv. Tome: Kapreola, Kajetana, Viktoriju, Medinu

Primaju se: Knez Mihailova ul. 38. NESTALI I KORESPONDENCIJA. Primaju se: Knez Mihajlova ul. 38.

Gospod. VLADIMIRU ZUJEVIĆU, Ženeva. Dragi kume! Kuma Savka molila me, da te...

M-me HELENE SAVIC, „La Verdonette“, Lausanne. — Dali ste primili moju kartu? Po...

PERI ARANDJELOVIĆU, apotekaru, Ženeva. Ujka Pero! Molimo vas zauzmete se...

Gosp. Mihailu M. Gollcu, hotel Terminus, Ženeva. Molim vas javite mome mužu Petru...

Gospodinu Savi T. Rančiću, advokatu, Ženeva. Dragi Savo! Molim te izvijesti me...

Gosp. Jovanu Premoviću, Ženeva. Molim g. Premovića, da ovaj oglas dostavi mome...

RISTI PURIĆU, stud. med., Ženeva. — Dobio sam vas izvijestiti o mojoj braći: Milošu...

Gospod. STEVANU ACIMOVIĆU, Hotel „Terminus“, Ženeva. — Za Mihaila Matića, blagajni...

Gospod. STEVANU ACIMOVIĆU, Hotel „Terminus“, Ženeva. — Za Mihaila Matića, blagajni...

Biro Djordjević, Ženeva. Dragi Ceško! Molim te postaraj se, da se izvijesti za...

Gospodinu STEVANU ACIMOVIĆU, Hotel Terminus, Ženeva. — P. G. Izvijestavam vas, za...

G. Jovanu Premoviću, Ženeva, Case 3545. Molim vas izvijestite mog muža g. Milovana S. Gavrilovića...

Agnici Ljube Srećkoviću, Ženeva. Poštovana gospodjo! Hvala na poslath 129 kruna. Ta je...

G. JOVANU PREMOMIĆU, Ženeva. Molim, da me izvijestite o Dragoljubu Milivojeviću, vojniku I. poziva 5. odjeljenja...

Dr. JEVREMU ZUJIOVIĆU, Geneve. Za g-djicu Rosu Widner, Blagodarim na sjećanju...

Dobriroju M. Vučkoviću, Suisse. — Mili tatice! Današ smo dobili 4 tvoje karte od...

G. Zarku Mazzura, Geneve, Rue de l'ecole de medecine, Pension Baume. — Izvijestite moga pašenoga Kostu Popovića...

G. Stevi Acimoviću, Hotel Terminus, Ženeva. Učtivo vas molim, da mi pomognete, da dobijem invalidu...

Gđji Desanki Arandjelović, Pension Beaunite Place du Cirque No. 3. Geneve. Mnogo molimo, da učinite i poradite, da i mi...

Monsieur Dragutin Antić, obrleintant d' Artillerie De division territoriale de Danube, Corlion (Grece). Dragutine! Sve tvoje karte...

G. Jovanu Premoviću, Ženeva. Molim vas lijevo izvijestite moga brata Živojina Petkovića, maturanata, da smo njegove 2 karte...

Gđjici Leli M. Marković, Zürich, Pension Fortuna. Dobra moja Lelo! Tvoje mile karte od 8. i 17. X. primila sam sa neopisanom radošću...

Jovanu Premoviću, Ženeva, za Živana Ivanovića, Bizert, Afrika. Živane, mi smo kod kuće svi živi i zdravi...

Miloradu A. Petroviću, Hotel Terminus, Ženeva. Blagodarim na izvještaju o mom mužu Milošu Pavloviću...

DRAGIĆU SOLDATOVIĆU, drž. pravobranioču, Ženeva. Još 18. sept. tek. god. preko g. Ace Dinića...

G. STEVANU SIMIĆU, profesoru, Solun. — Tvoj oglas čitao sam, mi se sa Natom ne možemo dopisivati...

G. DRAGUTINU BABIĆU, blagajniku okruga požarevačkog, Marseille. Porodice otusnih učitelja iz sreza požarevačkog nalaze se u velikoj oskudici...

NIKOLA ACIMOVIĆ iz Čačka moli prijatelje i poznanike, da ga ovim putem izvijeste, da li su živi i zdravi...

G. Jovanu Premoviću, Ženeva. Najučtivije vas molim, unaprijed blagodariti, da dostavite mome rođaku Jovi Jovanoviću...

Stevi Acimoviću, Hotel Terminus, Ženeva. Lijepo vas molim, da podestvujete, da mi se akonto moga primanja od oktobra...

G. Sveta Acimović, Ženeva. Prema vašem oglasu u „Beogradskim Novinama“ izvijestavam vas, da je porodica Jagodića u Čačku...

G. Stevi Acimoviću, Hotel Terminus, Geneve. Molim vas ponovite Ljubi, da opet što prije pošaljete novaca, potrebe su za zimu...

G. Stevi Acimoviću, Hotel Terminus, Ženeva. Molim, da mi, u koliko je moguće prije pošaljete što veću sumu novaca, jer sam sa svojim u oskudici...

G. Djordiju Radojloviću, Ženeva. Mošim te, pošalji mi za pet mjeseci Jocu penziji, i mojoj snaji Dragi T. Blaznavac, njenu svu penziju...

G. Milanu Atanaskoviću, Avenue du Mail 4. Geneve. Molim vas gospodine, raspitajte se za moga jedinca Milorada Panića, studenta tehnike...

G. Dragoljubu Radojloviću, Ženeva. Molim za izvijestiti, da li su zdravi i da se javu svojim: Nikola Stošić, vojnik dječake čete...

G. JOVANU PREMOMIĆU, Ženeva. Molim, da me izvijestite je li živi i zdravi i to: Petar Nikolić iz Sipića, vojnik 4. artiljerijskog puka...

G. MILANU RABRENOVIĆU i gospodinu DOBRI MIJATOVIĆU, advokatu. Mnogo vam blagodarim na prijateljskom sjećanju i zauzimanju...

RISTI PURIĆU, stud. med., Geneve. Risto, Molim te izvijesti me, ako možeš za moga muža Milorada Blagojevića, vojnika 4. baterije...

MILANU MARJANOVIĆU, advokatu, Ženeva. Molim poštovanoga g. Marjanovića, da dostavi Nikoli S. Martinoviću, ćurčiji...

MILANU MARJANOVIĆU, advokatu, Ženeva. Molim poštovanoga g. Marjanovića, da dostavi Nikoli S. Martinoviću, ćurčiji...

G. JOVANU PREMOMIĆU, Ženeva. Za g. Vladu L. Nikolića, kapetana 15. p. II. poziva. Mili moj Vlado! Mi smo ti zdravo...

G. ACI DINIĆU, Ženeva. Poštovani g. Aco! Ja vas molim, da me izvijestite, kako je sa zdravljem...

STAMENI SABLJAREVIĆ, Boeoquano, Korse. Vaš oglas u broju 248 čitao sam a tako isto i br. 271 i video sam, da javljate...

JOVANU PREMOMIĆU, Ženeva. Za Petra M. Stojanovića, šefa stanice iz Obrenovca, Bastija. Dragi Pero. Sumu od 106 kruna...

G. Jovanu Premoviću, Geneve, za g. Timu Stanimirovića, načelnika poštanskeko-telegrafskog odjeljenja. Učtivo molimo, da nam izvolite poslati našu neprimljenu platu...

Gđji Simki Lj. Jovanović, Rim. Uzimam slobodu vas zamoliti, da budete tako dobri, da dostavite ovo nekoliko reči Pajiću...

G. Jovanu Premoviću, Ženeva, Case 3545. M. B. Molim vas lijepo g. Premoviću, budite tako dobri, te me izvijestite za moga sina Stojana Trajkovića...

G. Ivanu Tanazeviću, pješ. potporučniku i komandantu III. bataljuna, III. puka, moravske divizije. I. poziva. Molim vas lijepo dostavite ovaj oglas...

Stevi Acimoviću, Ženeva, Hotel Terminus. Dragi Stevo! Blagodarim na izvješću o našem Ljupčetu, molim te i u buduću nas izvijestavaj...

Milutinu Uroševiću, Ženeva. I u buduću me izvijestavaj o njemu, jer ti znaš kako brinem. Dragi Milutine! Blagodarim ti na izvješću o mom Ljupčetu...

Stevi Acimoviću, Ženeva, Hotel Terminus. Dragi Stevo! Blagodarim na izvješću o našem Ljupčetu, molim te i u buduću nas izvijestavaj...

Stevi Acimoviću, Ženeva, Hotel Terminus. Dragi Stevo! Blagodarim na izvješću o našem Ljupčetu, molim te i u buduću nas izvijestavaj...

Životi Vidicu, Ženeva. Dragi brate! Tebi i Milanu čestitam slavu sa najljepšim željama. Svi smo zdravi...

MILANU MARJANOVIĆU, advokatu, Ženeva. Molim poštovanoga g. Marjanovića, da dostavi Nikoli S. Martinoviću, ćurčiji...

